

Postní modlitební setkání

rok 2020 – třetí díl – týden po páté neděli postní

Milí farníci, vítáme vás na setkání naší společné postní obnovy a děkujeme vám, že jste se do společného farního předsevzetí zapojili. Jak se pomalu ukazuje, tento způsob společného setkávání (po malých skupinkách) nabývá na důležitosti a ukazuje na svůj veliký význam zvláště v dnešní době, kdy bolestným způsobem zakoušíme různá opatření proti šíření pandemického onemocnění. Začněme modlitbu křížem a krátkou prosbou v důvěře v Boží blízkost nám všem:

Dobry Boze, děkujeme ti za chvíli společné modlitby. Prosíme tě, veď toto naše malé společenství, abychom společně naslouchali tvému Slovu a také sobě navzájem. Dej nám pozornost k radostem i k bolestem nás, kteří jsme zde shromážděni, ale také našeho okolí. Vše, co vidíme kolem sebe v našem životním prostředí, chceme přinášet před tvoji tvář. A pro celý náš kraj chceme vyprošovat tvé požehnání.

Almužna

Třetím pilířem duchovního obrácení je almužna. Možná trochu nadneseně se dá říci, že je plodem a zároveň prostředkem k těm předešlým dvěma pilířům. Na toto téma se můžeme podívat z několika úhlů, a to ve světle Písma svatého.

O tom, že máme pamatovat na chudé, že jim máme pomoci, a to zejména svým bratřím, mluví už Starý Zákon. Se stejnou samozřejmostí se zde mluví o tom, že Hospodin nám za to požehná ve všem, co budeme dělat (srov. např.: Dt 15,7-11). Ale Ježíš tomu celému opět dodává jakýsi jiný ráz, nejen sociální, ale právě ten náš postní - obrácení se k Bohu. Když slyšíme Ježíšova slova o posledním soudu z Matoušova evangelia (Mt 25,31-46): *cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili*, tak nám dojde, že naše almužna je vlastně přímou službou Kristu.

A tohoto bych se v tomto krátkém zamyšlení chtěl držet. Naším svatopostním snažením je obrátit svůj pohled a srdce na Krista. Máme mnoho způsobů, jak dávat almužny, stejně jako máme mnoho způsobů, jak se postit, či modlit. Všude kolem nás se setkáváme s prosbou různých organizací o příspěvek na nějaký ten dobročinný účel - hospic, charita, pro nevidomé, na ochranu zvířat, na pastoraci atd. Všechno to jsou jistě Bohulibé programy, organizace dělající potřebné věci a je jistě důležité je podporovat. Ale zkusme se zamyslet nad tím, jestli to pro nás a naše postní snažení není v tomto případě moc jednoduché - hodím nějaké ty peníze (mnohdy ne malé) do kasičky, pošlu na účet a mám splněno. Jenže je to

opravdu ten správný účel postní almužny? Nebylo by mnohem lepší se sám porozhlédnout ve svém okolí a najít někoho potřebného, který potřebuje moji pomoc? Ve chvíli, kdy se pro toto rozhodnu, pak mi nezbude nic jiného, než pohlédnout na toho Krista v konkrétním chudém, otrhaném bezdomovci, osamělé paní ze třetího patra, nemocného dědečka ležícího už půl roku na LDN, rodině s třemi dětmi a otcem, který přišel o práci ... Když tohoto Krista uvidím a rozhodnu se odpovědět, pak se mění mé srdce a já už nejsem schopen jen hodit pár drobných k nohám žebráka (Ježíše), ale musím na něj pohlédnout, zastavit se, zeptat se, čím mohu pomoci, jak se daří atd. A na peníze mnohdy nemusí vůbec dojít.

Zajímavým prvkem almužny je i to, že Pán jasně říká: *"Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám."* (Lk 6,38) Možná nám to přijde trochu nepatřičné - něčeho se vzdát, abych získal - ale proč ne, Bůh nás k tomu vybízí a kdo vyzkoušel, ví, že "to funguje".

Nechme nyní **chvilku ticha** a znovu se vraťme k impulzům tohoto zamyšlení. V klidu si ho pročítejme, zastavujme se u toho, co se nás dotýká. Co z toho se hodí na nás? Jsem schopen najít v okolí Krista, který potřebuje mou almužnu? Jakou almužnu jsem schopen poskytnout (finance, čas, pomoc, naslouchání...)? Mám zkušenost s tím, kdy jsem se něčeho vzdal ve prospěch potřebnějšího a Pán mi to vrátil několikanásobně?

Po chvilce ticha si můžeme postřehy **navzájem stručně sdělit**. Takovým *„způsobem se budeme moci učit jedni od druhých“*. Neříkejme zbytečnosti, ale zase se nebojme říci své zkušenosti. Prosím, dobře naslouchejme jeden druhému. Pán k nám často mluví právě skrze ústa druhého člověka.

Po sdělení zkušenosti se teď můžeme **vzájemně modlit** za věci, o kterých jsme mluvili, za bratry a sestry ve farnosti a také za blízké, kteří neznají našeho Pána Ježíše Krista.

Můžeme se pomodlit za seznam lidí z našeho okruhu, který jsme si připravili, aby i oni mohli prožít opravdové setkání s Bohem.

Na závěr se pomodleme modlitbu **Otče náš**.
Děkujeme vám srdečně za vaši společnou modlitbu.
Jakékoliv postřehy pište, prosím, mailem na modlitebnisetkani@gmail.com.
Těšíme se na další setkání!

Za mnohé kněze, kteří se podíleli na přípravě tohoto setkání, vás srdečně zdravím a žehnám vám.

P. Martin Brácha, Pelhřimov